

முஸ்லிம் பெரியார்கள் நால்வரின் வரலாற்றுப் பதிவுகள்**Four Muslim Icons in the Historical Accounts**

S.Abdul Hakkeem

*Assistant Professor, PG and Research Department of Tmail, The New College
Chennai- 600014***Abstract**

The historical achievements of world's intellectuals are been bring up to the people. M.R.M. Abdur Raheem is the one who considered as the pioneer of writing biographies of Tamil literature and world's Islamic noble scholars. In his historical book of the “**Muslim Samuthaya Sirpikal**” (Architects of Islamic Community) where he precisely analysed the virtues, achievements, social moral values, religious faith, humanity and self-confidence of the four intellectuals, are Allama Muhammad Iqbal, Maulana Muhammad Ali, Syed Ahmad Khan and Jamaluddin Afghani. It was clearly portrayed that the origin and development of Aligarh Muslim University and Jamia Millia, these two educational institutes started for the educational development of Indian Muslims. It is documented here that the Muslims have lived as patriots and gave their breathe to India. The historical events of the four above mentioned intellectuals have been recorded as an inextinguishable beacon on leading the Muslim community. In this Article, it is profoundly expressed that Abdur Raheem who made this book as a remarkable one by giving recent updates consecutively about the four intellectuals.

Keywords: M.R.M. Abdur Raheem, Great Muslim Personalities**கலைச் சொற்கள்**

முஸ்லிம், வரலாற்று நூல்கள், அல்லாமா முஹம்மது இக்பால், மௌலானா முஹம்மதுலி, சையிது அஹ்மது கான், ஜமாலுத்தீன் ஆப்கானி, ஹம்தர்த், காம்ரேட், ஜாமியா மில்லியா பல்கலைக்கழகம், அலிகார் முஸ்லிம் பல்கலைக்கழகம், உர்து, அரபி, துருக்கி, பார்ஸி, விடிவெள்ளி, கலங்கரை விளக்கம்.

முன்னுரை

உலகச் சான்றோர்களின் வரலாற்று சாதனைகள் மக்கள் முன்னேறுவதற்கு நல்வழி காட்டுவன ஆகும். ஆயினும், அவற்றை வகுத்தும் தொகுத்தும் அனைவரும் அறியும் வகையில் உரைப்பது அரிதாக நடைபெறும் செயல்பாடாகும். அவ்வகையில் உலக மொழிகளில் பலர் தத்தம் சமயத்தவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றினை அழகிய முறையில் தொகுத்து அளித்துள்ளனர். தமிழ் மொழியில் சேக்கிழார் தொடங்கி குன்றக்குடி பெரியபெருமாள் வரை எண்ணற்றோர் பெரியார்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பதிவு செய்துள்ளனர். இந்த வரிசையில் இஸ்லாமியத் தமிழ் எழுத்துலகில் முதலாமவராகத் திகழ்பவர் எம்.ஆர்.எம். அப்துர்-ஹஹீம் என்பவர் ஆவார். இவர் நபிகள் நாயகம் வரலாறு, நபிமார்கள் வரலாறு, வலிமார்கள் வரலாறு ஆகியவற்றைத் தொகுத்து சுவைபட நூல்களாக ஆக்கித் தந்துள்ளார். அதுமட்டுமின்றி பிற உலக சான்றோர்கள், முஸ்லிம் புலவர்கள் எனப் பலரைப் பற்றிய வாழ்க்கை வரலாறுகளையும் விரிவாக ஆவணப்படுத்தியுள்ளார். இஸ்லாமியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களுள் எம்.ஆர்.எம். அவர்கள் இயற்றிய எண்ணற்ற வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் பல்வேறு இடங்களில் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு அடையாளப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் அவருடைய ‘முஸ்லிம் சமுதாயச் சிற்பிகள்’ என்ற நூலில் இடம்பெற்றுள்ள அல்லாமா முஹம்மது இக்பால், மௌலானா முஹம்மதுலி, சையிது அஹ்மது கான், ஜமாலுத்தீன் ஆப்கானி ஆகிய நான்கு முஸ்லிம் சான்றோர்களின் பண்புகள், ஆற்றல்கள், சமுதாய மேம்பாட்டுச் சிந்தனைகள், சாதனைகள், மார்க்கப்பற்று, தன்னம்பிக்கை, மனித நேயம் உள்ளிட்டவற்றை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

அப்துர்-ஹஹீம் - வாழ்க்கை வரலாற்றுப் படைப்புகள்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் நூல்களைப் படைத்த முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் அப்துர்-ஹஹீம். அவர் இஸ்லாமிய மார்க்கத்தின் மேன்மை கருதியும் தான் சார்ந்த சமுதாயம் மேம்பாடு அடைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலும் பல நூல்களை

எழுதியுள்ளார். அவர் படைத்தளித்துள்ள நூல்களை வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள், வாழ்வியல் நூல்கள், சமய நெறி நூல்கள், மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள், கலைக்களஞ்சியம் என ஐந்து பகுப்புகளில் அடக்கலாம். அவற்றில் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களான, நபிகள் நாயகம் வரலாறு, நபிமார்கள் வரலாறு, வலிமார்கள் வரலாறு, முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்கள், உலக மேதைகள், முஸ்லிம் பெரியார்கள் மூவர், முஸ்லிம் சமுதாயச் சிற்பிகள், சரவிளக்கு, இஸ்லாமிய திலகங்கள், அரேபியாவின் அதிபதி உட்பட பல நூல்கள் படைத்துள்ளார்.

அல்லாமா முஹம்மது இக்பால்

அப்துற்-றஹீம் குறிப்பிடும் முதலாமவர் இக்பால். அவர் தத்துவ ஞானி, கவிஞர், வசன எழுத்தாளர், சட்ட நிபுணர், வழக்கறிஞர், அரசியல்வாதி, பன்மொழி விற்பனர் எனப் பன்முகத் திறமைகள் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற முஸ்லிம் பெரியவர் ஆவார். இக்பாலின் திறமையை,

“அல்லாமா முஹம்மது இக்பால் உர்தாவிலும் பார்ஸியிலும் கவிதைகள் இயற்றும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர். தத்துவஞானம், பொருளாதாரம், அரசியல், இலக்கியம் ஆகியவை பற்றி ஆங்கிலத்திலும் உர்தாவிலும் பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். லாகூர் ஓரியண்டல் கல்லூரியில் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றினார்”¹

என்று டாக்டர் ஏ.கே.அப்துல் ரஷீத் குறிப்பிடுகிறார்.

இக்பால் தன்னுடைய இளம் வயதிலேயே திருக்குர்ஆன் ஓதுவதில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டிருந்தார் என்பதை,

“ஓதும் பொழுது அவருடைய கன்னங்களில் நீர் தாரை தாரையாக வழிந்து கொண்டிருக்கும். வழியும் கண்ணீர் குர்ஆனின் பக்கங்களில் விழுந்து அவைகளையும் நனையச் செய்துவிடும். ஓத ஓதக் கண்களிலிருந்து ஒரே அருவிப்பிரவாகம்தான். எனவே ஓதி முடிந்ததும் அலமாரியில் வைப்பதற்குப் பதிலாக வெயிலில் அதனை ஒவ்வொரு நாளும் உலர வைக்க வேண்டியதாயிற்று”²

என்று இறைமறை மீதி இக்பால் கொண்டிருந்த பற்றினை வெளிக்காட்டுகிறார் அப்துற்-றஹீம். இக்பால் அனைவரிடமும் எளிமையாகப் பழகும் தன்மை உடையவர்.மேலும், அவர் நல்ல ஆலோசனைகள் வழங்கும் தத்துவப் போதகர். அவருடை நற்பண்புகளை,

“இக்பால் விடுதலை இயக்கத்தில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர். நேர்மையும் உண்மையும் அவருடைய சொத்துக்களாக விளங்கின. தூய்மையான உள்ளம் படைத்தவர்”³

என்று டாக்டர் ஏ.கே. அப்துல் ரஷீதும்,

“இக்பால், யாருடனும் இனிமையாக உரையாடுவார். அவர் பேராசிரியர் பதவி வகித்து வரும் பொழுது மாணவர்கள், தேனீக்கள் போன்று அவரை மொய்த்துக் கொண்டிருப்பர். கேட்பவர்களின் நிலைக்குத் தக்க பிரகாரம் அவருடைய உரையாடலும் பரிணமிக்கும்”⁴

என்று அப்துற்-றஹீமும் குறிப்பிடுவதிலிருந்து இக்பாலின் நற்குணங்கள் எளிதில் புலனாகின்றன.

இக்பால் தன்னை ஒரு முஸ்லிம் என்று கூறிக் கொள்வதில் பெருமையாக எண்ணினார். ஆயினும் இந்தியத் திருநாட்டை நேசிக்கும் தேசப்பற்று மிக்கவராக இருந்துள்ளார். அவர்தம் கவிதைகள் இந்திய முஸ்லிம்களுக்கு மட்டுமே செய்திகளை வழங்குகிறது என்ற வேற்று நாட்டவர் கூற்றைத் திடமாக மறுக்கிறார். இதனை,

“இல்லை; என்னுடைய செய்தியானது ஒரு தனிப்பட்ட மனிதருக்கு மட்டுமல்ல. என்னுடைய சமூகம் மனித சமூகமேயாகும். என்னுடைய தேசம் அகில உலகமுமாகும்”⁵

என்ற கூற்றிலிருந்து இக்பால் பரந்த மனப்பான்மையும் அனைத்து மனிதர்களையும் நேசிக்கும் பண்பாளராகவும் இருந்தார் என்பதை அறியமுடிகிறது.

ஒவ்வொருவரும் தங்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்வது காலத்தின் கட்டாயமாகும். மேலும், தன்னுள் மறைந்திருக்கும் திறமைகளை வெளிக்கொணர்ந்து சாதிக்க வேண்டும் என்று இக்பால் அறிவுரை பகர்வதை,

“உன்னை நீ அறிந்து கொள். தன்னை அறிவது தான் மனித வர்க்கத்தின் ரகசியமாகும். இந்த உலகில் முடியாதது என்று ஒன்றில்லை. ஒரு மனிதன் செய்ததை மற்றொரு மனிதன் செய்ய முடியும் செய்ய வேண்டும். உன்னுடன் பிறந்த சக்திகள் பல வெளிப்படாது மறைந்து கிடக்கின்றன. அவைகளை அபிவிருத்தி செய். உன்னுடைய அகராதியிலிருந்து “முடியாது” என்ற வார்த்தையை அகற்றிவிடு. இந்த

உலகம் நம்முடைய உலகம் ஆகும். ஏனெனில் இது நம்முடைய ஆண்டவனுடைய உலகமாகும்”⁶

என்று கூறுவதன் மூலம் இக்பாலின் உள்ளார்ந்த தன்னம்பிக்கை சிந்தனையை வெளிக்காட்டுகிறது.

இந்திய முஸ்லிம்கள் மீது இக்பால் அளவற்ற நேசம் கொண்டிருந்தார். இதற்குச் சான்றாக ஒரு நிகழ்வைப் பதிவு செய்துள்ளார் எம்.ஆர்.எம். 1937-ஆம் ஆண்டு ஜூன் 20-இல் ஜின்னாவுக்கு ஒரு கடிதத்தின் வாயிலாக முஸ்லிம்களுக்குத் தனி தாயகம் வேண்டும் என்ற தன் விருப்பத்தைத் தெரிவிக்கிறார். இதன் மூலம் தான் சார்ந்த சமுதாய மக்கள் அமைதியான முறையில் வாழக்கை வாழவேண்டும் என்ற கருத்தை அறியமுடிகிறது.

இக்பால் தன் குடும்ப உறுப்பினர்கள் அனைவரின் மீதும் பாசத்தோடு நெருக்கமாக இருந்துள்ளார். அவர்களுக்கு அவ்வப்போது நற்கருத்துகளைப் போதிக்கத் தவறுவதில்லை. தன் மகன் ஜாவீதையும் ஷால்வாரும் ஷெர்வானியும் அணிந்து கொள்ளுமாறு ஆலோசனை கூறுவார். மேலும், நீ உன்னுடைய போக்கைத் திருத்திக் கொள்ளாவிட்டால் கதர்தான் உனக்கு வாங்கித் தருவேன் என்பார். முனீரா, தன் தலைமயிரை இரண்டு பிரிவாக பிரித்து பின்னால் போட்டிருந்தால், ‘யூதப்பெண்களுடைய வழக்கம் அல்லவோ அவ்விதம் செய்வது’ என்று கோபத்துடன் கூறுவார். இதிலிருந்து தேவையான சமயங்களில் பிள்ளைகளுக்கு நல்வழி காட்டும் தந்தையாக இக்பால் விளங்கியுள்ளார்.

இக்பால் இறப்பதற்குச் சில நாட்களுக்கு முன் நேட்டால் என்ற பகுதியில் வசிக்கும் முஸ்லிம்கள் கமால், ஜின்னா, இக்பால் ஆகியோருக்கு நீண்ட ஆயுளை வழங்குமாறு பிரார்த்தனை செய்ததாகச் செய்தி பத்திரிகையில் வெளிவந்திருந்தது. அச்செய்தியினை அறிந்த இக்பால் தனக்காகப் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டாம் என்றும் தன்னுடைய பணிகள் முடிந்தது விட்டது என்றும் கமாலும் ஜின்னாவும் தான் இப்பொழுது முஸ்லிம்களுக்கு தேவை. ஆகவே, அவர்களின் நீடித்த ஆயுளுக்கு முஸ்லிம்கள் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும் என்று கூறியுள்ளார். இதன் மூலம் தன்னலம் கருதாது பிறர் நலம் பேணும் மனித நேயப் பண்பாளராக இக்பால் வரலாற்றில் இடம் பெற்றுள்ளார் என்பதைப் பதிவு செய்கிறார் அப்துல்-ஹமீம்.

மௌலானா முஹம்மதலி

இரண்டாவதாகக் குறிப்பிடப்படுபவர் அலிகாரில் மௌலானா முஹம்மது ஹஜரத் அபுபக்கர் சித்தீக் (ரலி) அவர்கள் வம்சத்தில் பிறந்தவர் முஹம்மதலி. அவருடைய இளம் வயதிலேயே தந்தை மரணம் அடைய தாயின் அரவணைப்பில் வளர்ந்தார். அம்மாவின் முற்போக்குச் சிந்தனையின் பயனாய் அலி சகோதரர்கள் ஆங்கிலப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றனர். முஹம்மதலி படிப்பில் சராசரி மாணவராக இருந்த போதிலும் கிரிக்கெட் விளையாட்டில் தன் முழு கவனத்தையும் செலுத்தி வந்தார். தன்னுடைய அண்ணன் ஷௌகத் அலியின் உதவியால் முஹம்மதலி இங்கிலாந்து சென்று ஐ.சி.எஸ். படிக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். அவர் வெளி நாட்டிற்குப் படிக்க சென்றாலும் தான் சார்ந்த சமயக் கொள்கைகளை முறையாக கடைபிடித்து ஒழுகினார் என்பதை,

“இங்கிலாந்து சென்ற முஹம்மதலி மேலைநாட்டு நாகரிகத்தில் மூழ்கித் தன்னுடைய தாய இஸ்லாமிய வாழ்வைத் தூர எறிந்து விடவில்லை. அவருடைய மனம் தெய்வ பக்தியிலும் தியானத்திலுமே நிலைத்திருந்தது. அவர் ஆங்கில உடையணிந்திருந்த போதினும் மதக் கொள்கையில் சிறிதேனும் மாறுபடவில்லை. அங்கிருக்கும் போதுகூட அவர் ஒரு போதும் ரமலான் மாத நோன்பைத் தவற விடுவதில்லை”⁷

என்று குறிப்பிடுவதிலிருந்து மேலை நாட்டு நாகரீகத்தில் ஆட்படாமல் வாழ்ந்துள்ளார் என்ற கருத்து புலப்படுகிறது.

முஹம்மதலி தான் வறுமையுற்ற காலத்திலும் மனசாட்சிக்கு உட்பட்டு வாழ்ந்து வந்தார். அவர் சில காலம் ‘ஹம்தர்த்’, ‘காம்ரேட்’ ஆகிய பத்திரிகைகளை நடத்தி வந்துள்ளார். அவரும் அவருடைய சகோதரரும் அரசியல் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டதன் விளைவு பல ஆண்டுகள் சிறைவாசம் அனுபவித்தனர். தங்கள் வறுமை நிலையிலும் பிறருக்கு உதவும் பண்புடையவராக அலி சகோதரர்கள் வாழ்ந்துள்ளதை,

“அவர்களின் இப்பரிதாப நிலையை உணர்ந்த மக்கள் அவர்கள் டெல்லிக்கு வந்த பொழுது அவர்களுக்கு நிகரற்ற வண்ணம் வரவேற்பளித்து ஓராயிரம் பவுன் கிரையமுள்ள தங்க ஜரிகை மாலையையும் அவர்களுக்கு அணிவித்ததோடு 12 ஆயிரம் ரூபாய் பணமுடிப்பு ஒன்றையும் அவர்களுக்குச் சன்மானம் அளித்து கௌரவித்தனர். ஆனால் அத்தியாகப் பெருமக்கள் அக்கூட்டத்திலே வைத்து அம்மாலையைப் பதினேழாயிரம் ரூபாய்க்கு ஏலத்தில் விட்டு அந்தத் தொகையையும்

பணமுடிப்பு பன்னிரண்டாயிரம் ரூபாயும் கிலாபத் நிதிக்குக் கொடுத்து விட்டு

வெறுங்கையுடன் வீடு திரும்பினர்”⁸

என்பதிலிருந்து வறுமையிலும் வள்ளலாக வாழ்ந்தவர்கள் முஹம்மதலி குடும்பத்தினர் என்ற வரலாற்று நிகழ்வைப் பதிவுசெய்துள்ளார் அப்துற்-றஹீம்.

அவர் இஸ்லாமிய மார்க்கப் பற்றாளராகவும் தான் ஒரு முஸ்லிம் என்று கூறிக் கொள்வதில் பெருமை கொள்வதாகவும் பல இடங்களில் சுட்டிக் காட்டப்படுகிறார். இருப்பினும் தாய் நாடான இந்தியா பூரண சுதந்திரம் பெற வேண்டும் என்ற தீரா வேட்கையுடையவராக வாழ்ந்துள்ளார். அவர் தேசத்திற்காகவும் முஸ்லிம் சமுதாயத்திற்காகவும் ஆற்றிய சேவைகள் அளவிட முடியாதது என்பதை,

“நான் இந்த வீரத்தலைவரை வெகுவாக மதிக்கின்றேன். இந்தியாவின் விடுதலைக்காக அவர் செய்திருக்கிற தியாகங்களும் ஆற்றிய அரும்பெரும் தொண்டுகளும் இந்தியாவின் விடுதலை வரலாற்றில் தங்க மை கொண்டு எல்லாவற்றிற்கும் மிகவும் முக்கியமான இடத்தில் எழுதப்படும்”⁹

என்று ஜவஹர்லால் நேரு உரைத்துள்ளார். இதன் மூலம் முஹம்மதலியின் தொண்டுள்ளம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

மௌலானா முஹம்மதலி வாழ்க்கையின் இறுதி நாட்களில் அரசியலிலிருந்து விலகி வாழ்ந்த காலத்தில் இளைஞர்களைத் தனித்து இயங்கும் ஆற்றல் படைத்தவர்களாக உருவாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் ஜாமியா மில்லியா பல்கலைக்கழகம் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பதை,

“நமது இளைஞர்கள் காலத்துக்கேற்ற கல்வி பயின்றவர்களாக இருப்பதுடன் உண்மை முஸ்லிம்களாகவும் இஸ்லாத்தின் ஜீவநாடியாகவும் இருக்க வேண்டும். மேலும் இஸ்லாமியப் பிரச்சாரப் பட்டாளத்தில் மற்றவர்களின் உதவியின்றி தனித்து உறுதியுடன் நிற்கக் கூடியவர்களாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதத் தன்மை வாய்ந்த இளைஞர்களை நாம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்பதே இக்கல்லூரி நிறுவப்பட்டதன் நோக்கமாகும்”¹⁰

என்ற கூற்றிலிருந்து இன்றைய சூழலில் இளைஞர்களுக்கு அடிப்படை தேவை கல்வி மட்டுமே என்ற சிந்தனையை வெளிப்படுத்துகிறார். முஹம்மதலி உண்மையான முஸ்லிம், தேசப்பற்றாளர், எழுத்தாளர், அரசியல்வாதி, கொடையாளர் பத்திரிக்கையாளர், மக்கள் சேவகர் எனப் பன்முக தன்மையுடன் வாழ்ந்து மறைந்துள்ளார் என்பதை அப்துற்-றஹீம் இந்நூலில் ஆவணப்படுத்தியுள்ளார்.

சையிது அஹ்மது கான்

சையிது அஹ்மது கான் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த சில வரலாற்று நிகழ்வினை ‘முஸ்லிம் சமுதாய சிற்பிகள்’, ‘முஸ்லிம் பெரியார்கள் மூவர்’ என்ற இரண்டு நூல்களிலும் ஒரே போன்ற செய்திகளை இடம்பெறச் செய்துள்ளார் அப்துற்-றஹீம். கல்விக்காகப் பாடுபட்ட முஸ்லிம் சான்றோர்களில் சையிது அகமது கானும் ஒருவர். அவர் பல்வேறு தரப்பு மக்களின் பலத்த எதிர்ப்புக்கிடையே அலிகார் என்னுமிடத்தில் அலிகார் முஸ்லிம் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றை நிறுவியப் பெருமைக்குரியவர். கல்வி நிலையம் அமைப்பதற்கு நாடெங்கும் சென்று நிதி திரட்டினார். ஒரு நிதி திரட்டும் கூட்டத்தில் சையிது உரை நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தார் அவ்வேளையில் அவர் மீது செருப்பு வீசப்பட்டது. அச்செருப்பைக் கையில் ஏந்திக் கொண்டு அம்மாமனிதர் உரைப்பதை,

“பெருங்குல மக்களே! இந்த செருப்பை வீசிய நண்பர் உண்மையிலேயே பெரிய சமூக அபிமானி. தன்னுடைய கையில் பணம் இல்லாத காரணத்தால் உணர்ச்சியை கட்டுப்படுத்த முடியாது - தற்போது தன்னுடைய காலிலிருந்த செருப்பு ஒன்றைத் தானம் செய்திருக்கிறார். என்ன தாராளம்! என்ன பெருந்தன்மை!! இவரைப் போன்ற உணர்ச்சி மிகுந்த முஸ்லிம்களல்லவா தேவை! கொதிக்கும் வெப்பத்தையும் பாராது தன் செருப்பையும் கல்விக்காகத் தானம் செய்த பெருமையே பெருமை! நான் இந்த ஒரு செருப்பை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இன்னொரு செருப்பையும் அந்த நண்பர் தந்து விட்டால் இரண்டையும் சேர்த்து விற்று, கிடைத்த பணத்தைக் கல்வி நிலையத்திற்குச் சேர்த்துக் கொள்வேன். எனவே மற்றொரு செருப்பையும் தருமாறு அந்த நண்பரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்”¹¹

என்கிறார். இதிலிருந்து அவருடைய உயர்ந்த குணத்தை அனைவரும் அறியும்படி இந்த வரலாற்று நிகழ்வை அப்துற்-றஹீம் பதிவு செய்துள்ளார்.

அவர் வாழ்ந்த காலக்கட்டத்தில் ஆங்கிலேயர்களின் தவறுகளை விளக்கமாகவும் தெளிவாகவும் தைரியமாகவும் எடுத்துரைக்கும் ஆற்றல் பெற்றவராக சையிது இருந்திருக்கிறார். இந்திய மண்ணில் பரிதாபமாகக் கிடந்த முஸ்லிம்கள் உள்ளத்தில் தன்னம்பிக்கை கருத்துக்களைக் கூறி அவர்களை முன்னேற்றமடையச் செய்தவர்தான் சையிது என்று இப்பால் குறிப்பிடுவதை,

“அந்த மனிதர், சையிதின் உண்மையான பெருமை என்னவென்றால் இஸ்லாம் புது மலர்ச்சி பெற வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்து செயலாற்றிய முதல் இந்திய முஸ்லிம் என்பதேயாம். தற்காலப் போக்கையொட்டி முதலில் வேலை செய்தது அவருடைய உணர்ச்சி மிகுந்த சுபாவம் ஒன்றுதான்”¹²

என்று கூறுகிறார். இதன் மூலம் இந்திய முஸ்லிம்களின் வாழ்வில் புதுமை மலர வேண்டும் என்று நோக்கில் செயல்பட்டு சாதனை புரிந்துள்ளார் சையிது அஹமத் கான் என்று அடையாளப்படுத்துகிறார் அப்துர்-றஹீம்.

அவர் இங்கிலாந்தில் இருந்த பொழுது, வில்லியம் ம்பூர் என்பார் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைப் பற்றி தன்னுடைய நூலில் தவறாக எழுதி விட்டார். அக்கருத்தை மறுக்கும் பொருட்டு தேவையான ஆதாரம் திரட்டிய திறத்தை,

“வில்லியம் ம்பூர் நூல் என் மனதைப் பெரிதும் பாதித்துவிட்டது. அதை இன்னும் படித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அதிலுள்ள துவேஷம் நிறைந்த, விஷமத்தனமான பொய்க் கூற்றுகள் என் மனதைப் பெரிதும் புண்படுத்தி விட்டன. அதற்குத் தகுந்த மறுப்பு எழுத நான் முடிவு செய்துவிட்டேன். அதற்காக என் சொத்து, செல்வம் ஆகிய அனைத்தையும் செலவு செய்வதற்கும், அதன் காரணமாக ஓடு ஏந்தி பிச்சை எடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டாலும் அதற்கு நான் தயார். அதனை எழுதுவதற்காகப் பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, எகிப்து ஆகிய நாடுகளுக்கு எழுதி ஆங்காங்குக் கிடைக்கும் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் வரலாறுகளை எனக்கு அனுப்புமாறு கேட்டிருக்கிறேன்”¹³

என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம் சையிது இஸ்லாம் மீதும் இறைத்தூதர் நபிகளார் மீதும் அத்த பற்றாளராகத் திகழ்த்துள்ளார் என்பதை அறியமுடிகிறது.

சையிது கான் நேரம் கருதாமல் உழைக்கும் ஆற்றல் உடையவர். அலிகார் பல்கலையின் வேலைகளை அவர் இரவில் கண் விழித்து நீண்ட நேரம் செய்யும் வழக்கம் உடையவர். அவரால்தான் தனக்கு தன்னம்பிக்கை பிறந்தது என்று அல்தாப் ஹுஸைன் ஹாலி, இருபதாண்டுகள் உழைத்து, உழைத்து உள்ளம் சோர்ந்திருந்த எனக்கு அவர் உற்சாகமுட்டினார் என்றும் என் இலட்சியத்தை அடைய அவர் எனக்கு ஊக்கமுட்டினார் என்றும் என் போன்றவர்களுக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளிக்கும் அருட்கரம் போன்று விளங்கினார் என்றும் தன்னுடைய முஸத்தின் முன்னுரையில் இடம்பெறச் செய்துள்ளதைச் சுட்டுக்காட்டுகிறார் அப்துர்-றஹீம். சையிது கான் பிறருக்கு வழிகாட்டியாக வாழ்ந்து வரலாற்றில் இடம் பிடித்துள்ளார் என்பதை அறியமுடிகிறது.

ஜமாலுத்தீன் ஆப்கானி

பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் இஸ்லாமிய உலகின் இணையற்ற தலைவராகவும் புரட்சியாளராகவும் விளங்கியவர் சையிது ஜமாலுத்தீன் ஆப்கானி. இவர் எகிப்தின் தேசிய இயக்கத்தின் தந்தை, பாரசீக அரசியல் இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தவர், துருக்கியில் புது மலர்ச்சி ஏற்படுத்திய முன்னோடி எனப் பன்முகச் சிந்தனையாளர். இந்திய முஸ்லிம் சமுதாயத்தை விழிப்புணர்வு பெறச்செய்யவதை நோக்கமாகக் கொண்டு பணியாற்றியவர். ஆப்கானி அபார அறிவும், விரைவாக உற்றுநோக்கும் திறனும், மக்கள் மனங்களினுடே நற்கருத்துகளை எடுத்துரைக்கும் ஆற்றலும் பெற்றுத் திகழ்ந்துள்ளார். இஸ்லாமியக் கலைஞானம் நிரம்பப் பெற்ற சிறப்புடையவர். அரபி, துருக்கி, பார்ஸி, உர்து, ஆப்கான் மொழிகள் மட்டுமல்லாது ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ரஷ்ய மொழிகளும் அறிந்த பன்மொழிப் புலமை உடையவர். அவர் தன் வாழ்நாள் முழுதும் திருமணம் முடிக்காமல் தனிமையாகவே வாழ்க்கை நடத்தியவர். அவரைப் பற்றி சீடரான முஹம்மது அப்துஹ்,

“ஜமாலுத்தீனைப் பார்ப்பதற்கு முன்னால் நான் குருடனாயிருந்தேன். அவரின் சொன்மாரியைக் கேட்பதற்கு முன்னால் நான் ஊமையாக இருந்தேன்”¹⁴

என்று உரைக்கின்றார். மேலும், அவருடைய குணத்தை,

“பரந்த இஸ்லாமியக் கொள்கையின் பிதாவாக விளங்கி இஸ்லாமிய உலகின் விடிவெள்ளியாக ஒளி விட்டார் ஜமாலுத்தீன். இஸ்லாமியச் சாத்திரங்களைப் படிக்க ஊக்கமுட்டினார். மொழிப் பற்று மிக்கவராக விளங்கினார். சமயத்தில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டவர்”¹⁵

என்று டாக்டர் ஏ.கே. அப்துல் ரஷீத் தன்னுடைய ஆய்வு நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

ஜமாலுத்தீன் ஆப்கானி நிரந்தரமாக ஓரிடத்தில் தங்கினார் இல்லை. அவருடைய புரட்சி செயல்பாடுகளால் இந்தியா, எகிப்து, அரபு நாடுகள் என ஆங்கங்கே சில ஆண்டுகள் தங்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அவர் ஆப்கானிஸ்தானின் பிரதமராக இருந்த பொழுது பல நல்ல திட்டங்களை முன்னெடுப்பு செய்தார் என்று அப்துற்-றஹீம் குறிப்பிடுவதன் மூலம் ஜமாலுத்தீன் ஆப்கானின் சிறந்த தலைமைப் பண்பு வெளிப்படுவதைக் காணமுடிகிறது. அவருடைய வாழ்நாள் லட்சியமாகத் திகழ்ந்தவை,

“கல்வியை முஸ்லிம்கள் பால் பரப்பி அவர்களை ஒரு சுதந்திரமான முன்னேற்றப் பாதையில் அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பதுதான். இஸ்லாமியக் கொள்கைகள், இக்காலத்திற்கு ஏற்ற முறையில் செயல்பட வேண்டும் என்பதுதான். புரட்சியின்றி, இக்காரியத்தை எவ்விதம் சாதிக்க இயலும் என்று எண்ணினார் ஆப்கான். அரசியல் வாழ்விலும் மத வாழ்க்கையிலும் புது அத்தியாயங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு முன் முஸ்லிம் நாடுகள் அனைத்தும் அன்னியரின் ஆதிக்கப் பிடியிலிருந்து விடுதலை பெற்று மாபெரும் முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு அங்கமாக விளங்க வேண்டுமென்பதும், அவைகள் கிலாபத் என்னும் சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டு, கிலாபத்தானது இஸ்லாத்தின் இணையற்ற மையமாக மிளிர்ந்தொளிர வேண்டுமென்பதுமே”¹⁶

என்பதன் மூலம் பரந்த உலகில் இஸ்லாமிய மார்க்கம் வளர்வதற்கு ஒவ்வொரு நாளும் தன் பேச்சாற்றல் வழி உழைத்தவர் ஜமாலுத்தீன் ஆப்கானி என்று அவருடைய தன்னலமற்ற தூய தொண்டுள்ளத்தை அடையாளம் காட்டுகிறார் அப்துற்-றஹீம்.

முடிவுரை

முஸ்லிம் சான்றோர்களின் பண்புநலன், உண்மையான முஸ்லிம், தூய வாழ்வு, தொண்டுள்ளம், அர்ப்பணிப்பு, சமுதாய மேம்பாட்டுச் சிந்தனைகள் எனப் பன்முகத் தன்மைகளை அனைவரும் அறியும் வண்ணம் ‘முஸ்லிம் சமுதாயச் சிற்பிகள்’ என்ற வரலாற்று நூலின் வாயிலாக எடுத்துரைக்கப் பெற்றுள்ளன. இஸ்லாமியர்கள் மார்க்கப் பற்றுடையவர்களாகவும் தேசப்பற்று மிக்கவர்களாகவும் விளங்கியுள்ளனர் என்பதை உணரமுடிகிறது. முஸ்லிம் சமுதாயத்திற்கு வழிகாட்டும் கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழ்ந்த அல்லாமா முஹம்மது இக்பால், மௌலானா முஹம்மதலி, சையிது அஹ்மது கான், ஜமாலுத்தீன் ஆப்கானி ஆகிய நான்கு முஸ்லிம் சான்றோர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை விரிவாக எடுத்துரைத்துள்ளார் எம்.ஆர்.எம். அப்துற்-றஹீம். நான்கு சான்றோர்களைக் குறித்த புதிய புதிய வரலாற்றுச் செய்திகளைத் தந்து நூலினைச் செறிவாக்கி, நூல் நோக்கர்களின் அறிவையும் செறிவாக்கி கருத்தைக் கவர்ந்து வென்றிருக்கிறார் என்பது இக்கட்டுரை வாயிலாகத் தெளிவாகிறது.

சான்றெண் விளக்கம்

01. ஏ.கே. அப்துல் ரஷீத், ‘எம்.ஆர்.எம். அப்துற்-றஹீம் இயற்றிய வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள்’, ப.173.
02. எம்.ஆர்.எம். அப்துற்-றஹீம், ‘முஸ்லிம் சமுதாயச் சிற்பிகள்’, ப.06.
03. ஏ.கே. அப்துல் ரஷீத், ‘எம்.ஆர்.எம். அப்துற்-றஹீம் இயற்றிய வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள்’, ப.174.
04. எம்.ஆர்.எம். அப்துற்-றஹீம், ‘முஸ்லிம் சமுதாயச் சிற்பிகள்’, பக்.15-16.
05. மேலது, ப.18.
06. எம்.ஆர்.எம். அப்துற்-றஹீம், ‘முஸ்லிம் பெரியார்கள் மூவர்’, பக்.62-63.
07. எம்.ஆர்.எம். அப்துற்-றஹீம், ‘முஸ்லிம் சமுதாயச் சிற்பிகள்’, ப.35.
08. மேலது, பக்.38-39.
09. மேலது, பக்.57-58.
10. மேலது, ப.62.
11. எம்.ஆர்.எம். அப்துற்-றஹீம், ‘முஸ்லிம் பெரியார்கள் மூவர்’, பக்.81-82.
12. எம்.ஆர்.எம். அப்துற்-றஹீம், ‘முஸ்லிம் சமுதாயச் சிற்பிகள்’, ப.83.
13. மேலது, பக்.76-77.
14. மேலது, ப.88.
15. ஏ.கே. அப்துல் ரஷீத், ‘எம்.ஆர்.எம். அப்துற்-றஹீம் இயற்றிய வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள்’, ப.177.

16. எம்.ஆர்.எம். அப்துல்-ஹஹீம், 'முஸ்லிம் சமுதாயச் சிற்பிகள்', ப.101.

துணைநூற் பட்டியல்

01. அப்துல் ரஹீத், ஏ.கே., எம்.ஆர்.எம். அப்துல்-ஹஹீம் இயற்றிய வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள், ஏகேயார் பதிப்பகம், 18/56, அஜீஸ்முல்க் தெரு, ஆயிரம் விளக்கு, சென்னை-600006, முதல் பதிப்பு (டிசம்பர்-2003).
02. அப்துல்-ஹஹீம், எம்.ஆர்.எம்., முஸ்லிம் சமுதாயச் சிற்பிகள், யுனிவர்ஸல் பப்ளிஷர்ஸ், 2,வடக்கு உஸ்மான் சாலை, தியாகராயநகர், சென்னை-600017, பதிப்பு (ஆகஸ்ட்-2006).
03. அப்துல்-ஹஹீம், எம்.ஆர்.எம்., முஸ்லிம் பெரியார்கள் மூவர், யுனிவர்ஸல் பப்ளிஷர்ஸ், 2,வடக்கு உஸ்மான் சாலை, தியாகராயநகர், சென்னை-600017, பதிப்பு (1983).

Reference

01. A.K. Abdul Raseed, 'M.R.M. Abdur Raheem Iyatriya Vazhkkai Varalatra Noolkal', p.173.
02. M.R.M. Abdur Raheem, 'Muslim Samuthaya Sirpikal', p.06.
03. A.K. Abdul Raseed, 'M.R.M. Abdur Raheem Iyatriya Vazhkkai Varalatra Noolkal', p.174.
04. M.R.M. Abdur Raheem, 'Muslim Samuthaya Sirpikal', pp.15-16.
05. Ibid., p.18.
06. M.R.M. Abdur Raheem, 'Muslim Periyarkal Muvar', pp.62-63.
07. M.R.M. Abdur Raheem, 'Muslim Samuthaya Sirpikal', p.35.
08. Ibid., pp.38-39.
09. Ibid., pp.57-58.
10. Ibid., p.62.
11. M.R.M. Abdur Raheem, 'Muslim Periyarkal Muvar', pp.81-82.
12. M.R.M. Abdur Raheem, 'Muslim Samuthaya Sirpikal', p.83.
13. Ibid., pp.76-77.
14. Ibid., p.88.
15. A.K. Abdul Raseed, 'M.R.M. Abdur Raheem Iyatriya Vazhkkai Varalatra Noolkal', p.177.
16. M.R.M. Abdur Raheem, 'Muslim Samuthaya Sirpikal', p.101.